

FOCH-Y-FUM

SETMANARI BILINGÜE, INIMÍCH DE SES PENES Y AMÍCH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes	0'25 Ptas.
Estranjé un any	6'00
Número corrent	5 cénts.
No retornám ets originals.	

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE RÓS

Redacció: San Pedro Nolasco, 7.
Direcció: Arabí, 6—Pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola - Borne.
Ses subscripcions se paguen per adelantat.

Altre vegada totsol

¿Vos recorda, benvolguts lectors, que fa una mesada mos fusionarem *Gallet* y *Foch y Fum*? Pues dita fusió, s' ha fúsa.

Altre pích torna quedá s'incansable *Mascle*, totsol dins sa Redacció, sense mes ajuda que sa d'es colaboradós *volantes* y s' infatigable ploma que amb vint setmanes bastá per *ploma es monstruo* d'altre temps.

¿Que prenc s' asunto amb guasa? Es es meu jenit.

Posarmé dol, sería una ridiculé ja que es dol sols es acceptable tractansé d' una pérdua irreperable; si plorás, m' estaria lleitj, ja que á n'es vintisis anys ets uys no ploren y si hem quixás, no tendria motiu de ferhó, ja que *sólo vino y se fué solo*.

¿Que sent odi contra s' *hompars* d' *Es Gallet*? Qui axó pensa s' equivoca de cap á peus, ja que no dech jo may guardá rencor á n'es meu *tet*, y dích es meu *tet*, ¡ja que éll va essé es qui m' enseñá á caminá p' es terreno de s'humorisme. ¿Que jo m'he tirat mes dins es *vert*, de lo que ell sa feya contes? Paciencia que pitjó haguera estat si ma tir dins un camp sech, volguent espigolá lo que no ha volgut sa *langosta*.

No sent odi, no tENCH pena, no estich trist, però sí disposat á demostrá á n'es lectors, es móvils de sa repentina separació, ja que cantant: *¡Aleluya!* els he vatj comunicá es perqué de sa fusió.

Escoltau, medita y jutjau:

Dimars á mitj día reb una carta firmada p' es meu amitjé, y amb sa corresponent sorpresa lletjesch *que sa retira d'es setmanari renunciánt á n'es beneficis, per haverli faltat á lo que tractarem*.

Sense pensari un moment, ma present á caseua, amistosamente ma reb y hem díu:— ¿Que heyá res de nou? Li present sa carta y fent sa mitja ma contesta que no fassa cas de lo que ella díu, ja que heu ha escrit axí, *per no pegá á n'es bulto*, cuyo bulto no es altre cosa que persones *escrupulosos* (á ratos) li han aconseyat de que éll no s'havía de so-

metre á escriure á un setmanari tant baix. (Y si l'aumentám, *ells* serán es primés que no el comprarán per no gastá sa *pessa ample*.)

Aquests son (segóns éll,) es motius de deixarmé totsol, are si heyá *gato encerrado*, qualca día sortirá y li veurém sa coua, perque jes tant lo que ha canviat amb un mes es seu entusiasme!

Per respecta no li vatj admetre sa polémica que demunt *Es Gallet* ma brindava, per urbanidad li vatj dirijí una carta recomanantli que, una cosa era *Es Mascle Ros* y s' altre es *Foch y Fum*, contestantmé éll amb un' altre, aconseyantmé que hem deixás aná de romanosos, que anés á conversá amb éll y *pentura ma retria mes es conte*. Hey vatj aná, ma proposa fé sa fusió matant es *Foch y Fum*, no l'accept, ma parla per ferlós á tots dos, no heu aprov y per últim, convenim amb so fé *Foch y Fum* fins que estiga tot torrat, accept incondicionalment, concedintli que éll mateix fassa sa mesura; ja d' acord, prenim s' envelada y á n'es quatre números sa retira....

Tot li sia enhorabona ja que sebrá lo que fá, perque s' edad hey es, però hagués proposat y n' haguessem parlat ja que per fusionarmós en parliarem y per desfermós, just era que heu fessem amb igual forma.

Peró.... ¿á ne que venen tals rasonaments? Sa vida es curta y heyá que aprofitarlé alegrantlé amb lo posible, lo únich que ma resta dí es, que, per primera vegada he vist á sa práctica s'antich adaji mallorquí que díu:

«Dos galls dins un galliné, no canten bé.»

¡Visca s'humorisma! ¡Viscan es lectors de *Foch y Fum*! ¡Visquém tots fins que es nás mos toqui á sa barra y rossegúem es morros p'en terra!

S' *hompars* d' *Es Gallet* te sa paraula si hen vol fe ús.

JORDI MARTÍ ROSSELLÓ.

Advertencia.—Suplicám á tots es correspondents y colaboradós, que dirijescan sa correspondencia á sa Direcció Arabí 6 - pral. Palma ó á n'es buzón d'en G. Lirola.

¡Venga festes!

Ses de Sant Jaume coix

Diumente arribá Sant Jaume devés *Sa Capellaria* y es *Sindicat* li cedía amb banderetes sa paume resultant tot *fló de vaume* poguent essé distingida ja que aquell barrió convida á fé una festassa mona....
¡Y anirán á Barcelona tots amb sa bossa agraída!
Disapte un poch de fasté tocant á n'es cadafals *s'agonia de sa cals* que en *Serra* á n'aixó heu fa bé.
L'hondemá un poch de papé primet y clá, curts de vista que paupant fan sa conquista, y altres gosen empenguent.
¡Va essé s'acte mes salient sa *tremponada ciclista!*

A s'Arraval

Dissapte un ball animat d' es que es diuen de *taulado*, cadera, sapateado tot de bon gust y acertat, es barrió de *«Ca s'Escat»* ple de jent que es passetjava y per *Son Serraltá* anava qualca *pimpollo llembri*, á cercá *fonoy mari* quant sa lluna s'enfoñava.

Diumente música y gent, comprant vellanes torrades, moltes buides ó corcades y está embambat es jovent, mentrestant que s'están fent á dins un grandió pané posat esmitj d'es carré ses xistoses teresetes, parides per ses pessetes d'en *Bernat es Barralé* (1).

ES MASCLE ROS.

(1) Volia dí «En Bernat es Lleixiué».

¡Per un lleterero!

Sa guerra obliga á tothom á passá p'és carreró de ses economíes.

D. Carlos, aquell estiúe que amb sos seus xeixanta anys va fé es núu matrimonial amb sa seua criada, na Tonina (avuy Doña Antoñita,) te á n'el Terreno una casa *veraniega*, la cual te devants que miren á sa carretera y derrereres que guaiten á n'es piná de Bellvé.

Sa casa es bastant gran y com es un matrimoni sense infants, ja que s'edad de D. Carlos no li permet ferné neixa, dimecres passat convengueren ell y sa seua señora, d'utilisá ells dos es devants y á n'es derrereres llogarlós á n'equí heu pagás milló.

Mentres Doña Antoñita sa vestía, D. Carlos amb un pincell de pel de porch, va pintá á un cartó lo siguiant:

«SE ALQUILA LO DE DETRÁS.»

Ja pintat, heu deixá demunt es sofá y s'hen aná á *mudá s'aigo a n'es canari*, cosa molt frecuent amb ell, perque pateix de sa *tía Bet*.

Doña Antoñita vestida de blanch pareixía una dolça de sucre esponjat y apesá de manetjá es seus vinticuatre *nadals* pareixía una *paloma* de quinze *pascos*.

Per desperdís d'es seu *esponjós* espós, resolgué esperarló que vengués de sa seua *habitual faena*, però ¡lo que son ses coses! Sense darsén conte, s'assegué demunt es lleterero pintat de fresch.

—¿Que ja estás de partida Antoñita?

—Si Carlos, (Contesta ella aixecantse y dant una besada á sa ruada cara d'es *viejo* y duguenten marcada á n'es vestit s'inscripció d'es lleterero.

Devalla de caseua, es posa dins es tranvía y quant es devant *Ca na Maria d'es Cego*, bota y parteix per Plassa.

Totes ses mirades se dirijen á sa *popa* de sa ex-criada. Hey havia qui reya, qui sa seña, qui li feya uyet y hasta qui girave ets uys en blanch y sa llepava es morros.

En *Pau es poblé*, (paisá seu) quant la vé tant mudada y no sabent que es gues casada, ventlí es *lleterero* sa figurá si trebayava á «Son Punxa», per lo cual digué:

—¡Uey Tonina! He sabut que llogaves es derrereres.

—Si Pau. Com que á n'es meu señó li basten es devants.....

Y es poblés entusiasmat van diguent á ses *pobleres* que na Tonina d'es Plats lloga á tothom es derrereres perque te es devants llogats.

Cap Verjo

Calius de Artá

Amb nom del Pare, d'el Fill, de L'Esperit Sant, del Sagrat Ajuntament, d'el Señó Rectó, *satélites* y demés confreres, que abaix de sa batuta d'es nostro Alcalde (q. D. g.), sa desarrollarán ses festes cívico-religioses, baix d'es siguiant programa:

DIA 4. Sa comensará sa *recolecta* amb música (que no será celestial) sense distinció de clases y lo mateix s'admetrán dobbés gua-

ñats á *burro*, que trobats p'el *monte*, poguentí pendre part anarquistes y aspirants á *beatos*.

DIA 5. Completes á la plena, iluminació eléctrica y *disparo* de fochs artificials baix de sa direcció d'es gran pirotecnich *Mestre'n Toni*, que ha fet es *recorrido* p'és *frentes* de Franse, Rusia y Alemania, estudiant sa *cremadissa*. Convé anarlós á veure amb careta, perque si es pirotecnich ha menjat llegum, mos amollará *gases asfixiantes*.

DIA 6. De bon matí es *milicianos* d'uniforme, (y aixó que no heyá parcialidad, ¿eh Señó Batle?) mos treurá d'es llit amb una diana. Plena de panxa, sa Corporació Municipal assistirá á missa, música de *ida y vuelta* y ses butxacas plenes de confits p'és nets y fiets. Despues de fé la siesta y completá ses completes, ball típic *floretjat* per na *Cantinflori* y en *Manuelet*, música p'el *Señó Toni* que amb ses 100 pessetes que cobrará d'es presupuesto, mos na dará per tot l'añy (no de pessetes, de música. ¿No es ve «Llevant»?) despues racció de ball, fins que surti *l'aurora*. (1).

DIA 7. Altre diana, música de tres, sermó de quatre, jelat y bon fresch, carreres, *fochs y fums*, (á pessa de dos) y *consert* com sempre. Es dia 7, á les dotze de s'anit, entregará es mando á n'es dia 8, perque ets artanenchs prenguin purga per desembossarsé.

Tots es qui sa considerin pobres, podrán aná á cercá d'es sobrant, un bono de pa, carn y arros, indulgencies plenaris, (jo ja estich plé) á n'es qui confessará y combregará, pregant per ses intencions de S. S. el Papa.

D'asseguts, veurém s'imparcialidad d'es fiys d'es poble y sa balustrada que compón sa *casa santa*, convertida amb un cadafal, farà prende sa paraula á n'el Señó Rectó.

Toreros d'el dia

—¿Que vens de veure es bons, Pera?

—Si Xesch, son monumentals, heyá un floret d'animals amb so bañám de primera.

—¿Vols dí que s'hi podrá aná?

—Jo ta diré, fa peresa perque vetj que aquesta Empresa pósa un preu que es bastant cá.

—A mi es preu ben poch m'irrita, sa cuestió es veure un bon bou.

—¿Peró y si resulta un *brou* com s'añy que vengué en *Bombita*?

—Tornarém treure es lletereros y es mocadós d'es *bolsillos* y amb so «estám cansats de pillos» avorrirém es toreros.

—Amb corrides, jo á Mallorca ja n'estich molt escamat, perque creu, sa veritat, si et soyen ningú ta torca.

—Ja et dich, tenen bons pitons y un betcoll molt forsarrut.

—Molts d'altres l'hey han tengut y han resultat *garbayóns*.

—Son *Veraguas*.

—Ya te veo.

—Si mos fan cap estafada, s'Empresa será jutjada per sa Sociedad K. P. O.

—Ja m'hen gordarás un ou.

(1) No me referesch á n'aquell bugadé setmanari, bon repós y bon remey. E. P. D.

—Jo empeñaré una flassada per poré comprá s'entrada y aplaudí ó fe renou.

—Veshí si ets aficionat ja que d'un *mico* tench pó perque creumé Xesch, que jó som torero dins es plat.

S'HERREU DE CAN PRUNA.

Maleriadeses de Santañy

Malcriades, caparrudes, caparruts y malcriats, oreyuts y oreyudes jeperuts y jeperudes *ahi van* quatre veritats.

Ets tu nineta endolada que no et vuy anomená perque vares fastetjá mon amich, mes de passada, ta diré que ets malcriada, dispensa si així heu amoll. ¿Romprermé s'anse d'es coll sols per haverté mirada? Mentres bevia gelat amb sa *frase* que amollares, es *fresco* m'entreveßares y encara está.... entreveßat. Procura portarté bé quant torni algun palmesano que sinó com un *villano* contra tu jó hem portaré.

¡Petites! Vos heu portades d'el tot malament amb jó ja que sense tó ni só m'enflocareu morralades y encara no assessiades infant es vostro cuñat (que no vuy dí que estás gat sí duya copes sobrades) varen tení sa gran sort que un amich m'aconseyá tal *imbecil* deixá aná sinó un des dos queda mort. Sou molt comprometedores segóns m'han ben informat. ¡Fies d'una autoritat y essé tan criticadores! ¡Ah Petites! Sou causants de que passás un mal dia. ¿A cás creis que jó venía per embrutarmé ses mans?

Alojiaré Santañy amb págines ben escrites y á un poble tan noble y fi, sou totes voltros PETITES indignes de viurerí.

J. M. R.

NOTA La setmane qui vé en *Perico* de ses gallines.

ESTELLICONS

Desde Solle, indagan es *Detective Barbieri* y s'*Espia secret Barbut*.

Per voltros brodadores d'es carré *Nou* va aquesta ensaimada. Sou quatre mocoses que sols per festetjá el farieu de fanch de jarré si ses eines li funcionaven y vos fa tantes ganes de riure un jove amb una taula demunt es cap? ¡Qui sap si cualca dia trobareu algún *descuidat* y *errat* de contes que es casará amb voltros y vos posará es *vaso de noche* per capell!

Mes valdria anassen a insultá aquells *menga moscas* que fan feina p'és *Born*.

Lleonetes brodadores si aquest tornau insultá, perque sou criticadores FOCH Y FUM vos cremará.

**

Un cordial amich nostro, s'ha sentit aludit per un *estellicó* que publicarem la setmana passada, referent á Son Suñeret. Estiga tranquil, que nó va dirijit á ell es tir, sinó á n'en *Luciano* que fa feina á n'es tren y fa mal d'uis á n'es que continuament l'han de sufrí fent el *passus* per devant «El Recreo».

Amb dues paraules queda dit tot y salvat s'*error* d'es nom que n'es causa s'*impresó*

que com fa poch que es casat, no te es pòls equilibrat, à causa d'es desgaste.

* *

Contestació à sa fogatera de Artá.

Desconegut señor meu: Enterat de s'escrit publicat la setmana passada referintse á un tal *Guiem* posant p'es mitj ses seues germanes y s'hompere, y cregut que s'escrit va per un servidó, crech ben just y necessari contestar-li de sa siguent manera:

De lo que me diu de si teneh sa cara de sol ó lo que siga, etc., etc., val mes tenirlé de sol ó de lluna que tenirlé girada com la té vosté, y si molts de vespres te necessidats de certa classe deu essé per causes majós.

Entre altres flastomies me diu si som perfeccionat en sa poca vergoña, insultantme después asegurant que jo som s'autó de sa pellicula artaneca sense havé vist may sa meua firma.

¡Ment tan alt com es per be que les se re-
fil y fassi el *Rey Herodes!*

¿Que mes falta d'urbanidad y descaró que atrevirsé à insultá descaradament ses menes germanes y mumpere sense que un ni s'altre li hajen dat motiu?

Vosté es un lladre d'honres

¿Axó es sa manera d'escriure d'una persona desent com vol essé vosté?

En so seu escrit demostre lo poch delicat qu'es y es graus d'urbanidad y vergoña que pasetja, perque aixó d'insultá y calumniá sense volersé da à coneixe, sols heu sap fe un covart.

¡Salistes y la metistes, camaral

Si te res embuyat y heu vol aclarí fassi sa noblesa de di ses coses com ses persones, acompanyades de sa seua firma; sols d'aquesta manera mereixerá que li contestém; de lo contrari, ja heu sap, à *palabras necias, oídos sordos.*

Guiem Fullana.

* *

A n'es poble de Binisalem heyá un jove anomenat *Juan Pascual de s'Estany* qui es creu are per trobarsé poseidó de quatre ó cinch duros, essé s'homo mes millonari de cuants sa pasetjen, cuant no olvida cap binisalemé que aquets mateixos dinés he deu.

S'altre diassa aná à Alaró à una bregue de galls y cuant ve que ja ni havia un d'ellis casi mort s'arriscá à dí: «un duro p'es roig» qu'ere es qui encare se trobava en forsa ha-

Sant Antoni 8—Palma

Es costat de «Can Consey»
trobareu en **Tomeu Gay**
pintó que amb blanch y amb vermey
à ses mans no te rovey
ni el veuen jens cansat may.

Perelló y C.^a—Murillo 9

Vrrabalera ma diuen
Resultant bona lejía.
Romp sa brutó y porquería,
Amb mí es qui son nets hey viuen.
Basta veure que es que escriuen
Vlabantmé heu fan formal
La cosa mes natural
Es per tota bugadera
Resultantli de primera
V Palma y à S' Arraval.

ADVERTENCIA: Per poré atendra à n'es pedidos que mos fan es suscriptors nous y estant agotat es número 1 de FOCH Y FUM, hem tirat novament es folletí y es que s'apuntin suscriptors, pagant es recibos de Mars, Abril, Maitx, Juñ y Juriol, rebrán tots es números publicats fins avuy.

¡Tota se colecció per CINCH REALS!

ventlí dat tot es poble per goñat; un des grupo amich seu va contestá enseguida diguent:—No l'escolteu qu'es un sabaté y no sap dos y dos cuants fan.

Es meteix amich añadí: No vos asusteu alaronés encare qu'el vejeu amb so dit ple de tumbagues que no passe un segon que no els he se miri una infinidad de vegades, à alguns de voltros are vos hagués fet creure qu'era un señó, però se tróba enrere d'osques; conta voltros que no ha pogut trobá atlote per festetjá mes que se fia d'una dona que cada día tant si plou com si fa nea pasetja verdures amb un ase.

* *

Escriu un *bañista.*

Sa península de se Roqueta está deixada de se má d'en Manolo y de se de tots es que l'habitan.

Pues segons m'han contat y he vist pes meus propisuis, hey solen aná à posta de sol dos pinxos muy taimados, un hey va pe se famella per sert que no 'l vol perque té es nàs tort y ell per veure si arretglerá sa cosa, cal-se sabates blancas, calsons en bufes y altres coses que no se poren dí.

S'altre hey va per pegá una gorra (*puede pasar por ser su costumbre*) pues hey va cada día per navegá en barca y prende es baño de balde, be fá ja qu'estám en temps de guerra.

Vos avis á voltros habitants de sa Roqueta si es que no n'estiguen enterats perque els he fassen fogí y aposta vos dich qui son: es primé es en cosa grossa de llengo, y es segón es el *Conde de las Pastetas*, gorrista d'ofici.

* *

Hem rebut un programa de s'«*Esperantista Klubo Palma*» domiciliat à n'es carré de la Missió N.º 5-1.º, convidantmós à anarhi per apendre sa llengo Universal.

Ja hey anirém si tenim temps, però es una llengo s'Esperanto, que sa fa esperá y à Mallorca mes que enloch, perque à Barcelona tots son catalans, à Valencia, son tots valencians, à Alicant, tothom parla s'allicantí, però à Mallorca que tots som mallorquins, no podrém parlá tots amb so mateix llenguatge. fins que es xifrats de «*La Nostra Parla*», recordin que es seus padrins duyen calsons amb bufes y enloch de dí *la finestra* deyen sa *finestra*, desconeguent ses *normes* ó ses *mormes* que aplican à n'es nostro dialecta.

Recomenám à n'es nostros lectors, que aprenguin s'«*Esperanto*» ja que sa tracta d'una cuota mensual de peseta y així pot essé que arribi un día que tots parlem igual y mos entenguém.

* *

S'altre día n'Ignaci mentres anava à depositá un grapat de duros à n'es *Monte-Pio*, va veure una dona amb una manguera amb sa má, y figurantse si la duya à sa *Casa de Préstamos*, li va dí:

—¡Mastressa! ¿Y axó que no es una manguera que altre temps regaven sa Plassa de Cort?

—Callau llengarut.

—¡Tot s'estiu menj poch per culpa vostra!

—¡Que calleu vos dich!

—¡Ja trobava jo raro que no regassen amb tot s'estiu!

—Deixaumé aná..... deixaumé aná.....

—¿Vol dí ereu vos mastressa que la tenieu amagada ó empeñada?

—¡Ell axó no es cap manguera!

Es una xarínga esquiva

per doná una lavativa

à s'ase de *Mestre Pera.*

* *

Sent custitxé y glosadó, avuy vos vuy fe un glosat respecta à n'es mostradó que fa poch han estrenat y sebreu que hey han posat sense anari à miraró. Una tela que no sé si es cotonet ni saqueta, una mica pintadeta fa de fondo y está bé. Segons me varen contá alla heya pintat un poble un vapor y un homo noble en posició de lleurá. (1) Es raro no si pintas un jove tipo y curret qui tocás un clarinet y ses galtes molt s'inflás. O componguent cuyarades pindoies y paperets ó coquent pans, panets ó enrudillant ensaimades. També hey poría havé hagut un homo gras pipa ensesa qui estás amb molta noblesa número 100 assegut. O en so diari en sa ma també à n'es número 100 ó es seu gran café prenguent y de tots ferse esperá. Y sobre tot be estaria à sa tela havé pintat una gran rata y ja es sap la jent en voreu riuria. Lo de dins es mostradó no mo varen explicá però per ferte favó Juan te vuy recordá: Que pensis à posari un d'alló blanch y redó amb un ansa y no es tasó saps que te dich un ba.....

(1) Que s'homo llaurás, bé, però es vapor, no hu creim.

UN VIATJE A S' ARGENTINA

— 100 —

que es viatge m'estás fent curt.

¿Y aquest día que no es dína?

Llor.—Si m'has fet perdre sa gana interrumpintme *boyana.*

Fran.—¡Vaje una llengo mes fina!

Llor.—Sa llengo que ta mereixes

Fran.—Ves, que ets un desagrahit tant de día com d'anit.

Llor.—¡Idó perque interrompeixes.

Fran.—¿O no poren preguntá?

Llor.—Tu preguntes y escatimes.

Fran.—Ala ves que no m'estimes.

Llor.—Si vóis t'ho puch demostrá.

Fran.—Ves orgullós.

Llor.—¡Polissona!

Fran.—Sempre m'has de fé plorá.

Llor.—Y tu hem fas emocioná

olvidant que som persona.

Aixuguet aquests uyets,

torquet nina ses pipelles

que es *llanto* de ses famelles

es igual que es ravanets,

que amb paladura son nats,

— 97 —

pues sa teua t'han robada

peró.... ja la trobarás....

amb mans d'algún vizcaí

que si de pendrerley trames

y no heu dones à ses comes

sa butsa et ferá sorti.

A poch poch vas arribant

sent devés les vuit y mitja.

A próa sa gent sa pitja

y allá s'está contemplant

de *Tenerife* es seu port

y sa ciudad á lo llufny

la cual té un porcell que gruñy

y está dins sa soll d'un hort.

Fran.—Feya estona que durava

amb tú sa seriedad.

Llor.—Francina, axó es veritat

y hasta un xotet que belava.

Fran.—Y una pussa caminava.

¿No es vé que la vares veure?

Llor.—Es ben cert y heu pots ben creure

que á un mal puesto me picava.

Fran.—Bono, à *Tenerife* arriba

Ve d'Artá, glosant y fumant amb pipa.
Per no perdre s'acostúm
que tenia amb so *Gallet*,
som escrit aquest billet
á demunt es FOCH Y FUM.

Jo no m'hen puch avení, d'es fet que sa vá
passá s'altre vespre dins Artá que molts han
sentit á dí. Es dos *Blanchs* duyen recel vol-
guent tondre es *Fidavé*, y tant tort los sorti-
gué que un d'es dos hey deixá es pel. Es cul-
pable jo l'aplanch p'es martiri que ha passat.
¡Qui sap es suro cremat que aquest ferit s'ha
posat sols per no treure pel blanch! Y lo que
va essé mes bó cuant vá arribá per *Sa Clota*
dant sa notici á s'atlota que caigüé de mal de
có. Tot un día vá reiná per *Sa Clota* es des-
consol creguent havé de du dol emperó no
hey va importá.

Ma despedesch amb aquestes
perque he acabat s'esperit
desitjant á n'es ferit
salut per passá ses festes.

* *

Parte d'un desenfeinat d'es Moliná:

Eren devés les deu d'es vespre quant vetj
en *Jaume es Conquistador*, que agafant una
blanca-rossa mes negra que un carbó, l'aficá
á dins es llaüt fent es *recorrido* desde sa
playa de Can Perantoni fins á n'es *Portitxol*.

Demunt *coberta*, pareixia que feyen es
cuart acte de *D. Juan Tenorio* á s'escena
d'es *sofá*.

Domés sé que cuant sa lluna
s'amagava dins el cel,
de parauleta cualcuna
n'escoltava com á mel.

* *

En *Pep y n'Andreu*, mos conten que es día
de Sant Jaume s'hen anaren á dormí á n'es
Moll perque á caseua los tencaren á defora,
peró cuant eren á devés es *Cine*, varen veura
una sombra y creguent que era una bruixa,
tornaren arrera escapats, tan escapats, que
los escapa s'escape.

¡Pobre bugadera! Cuanta feina!

* *

D'el Terreno mos invest *un pescadó*.

M'hen anave á pescá á n'ets *Enfronts*
montat á demunt es meu ase, y cuant som á
n'el Terreno, ma tropessa s'animal y cau.

Com que era molt dematí, nigü passava,
tothom dormia, si, tothom dormia! Hem

vatj treure sa gargamella cridant: ¡¡Serenó!!
¡¡Serenó!! Havia aferrat es só y no ma sen-
tia. Tot apurat per no tení qui m'ajudás á
aixecá s'ase, vatj seguí cridant y per un ca-
rré vetj vení una sombra que sa dirijia á jo.

— ¡Heu vist es sereno? (Ma preguntá).

— Fa mitja hora que el crit. (Vatj contestá).

— Y jo hen fá més d'una que el cerch
perque hem vaje á cercá sa comare.

— Me voleu ajudá á aixecá s'ase y llevó el
nirém á cercá tots dos?

— Amb moit de gust.

Mos posarem á cercá
y com que estavem alerta,
prest el sentirem ronca,
així es que el varem trobá
dormint y amb sa boca uberta.

* *

De Porreras cornen.

Mares que teniu fies que van á jornal amb'
amos poch escrupulosos, obriu s'uy si no vo-
leu que los obrin á ses vostres fies.

S'altre divenres un amo d'aquests que sem-
pre va arrencat y te atlotes á jornal n'entu-
siasmá una per aná á sa Colonia á cercá
fonyo mari y mudes de fogoneu.

No sabém si arribaren á nes fonoy, lo únich
que sabém es que amo y jornalera s'aficaren
á dins una cova *sin más testigo que Dios*.

Aquest fet pes poble roda
que aquest amo perpetrá
y tal manera d'obrá
aquí s'ha posat de moda.
Mares, no doneu campatje
á n'aquests llops carnicés
y si es repeteix s'excés
donarém nom y llinatje.

* *

De Binisalem canta «Una Cotorra».

Per aquí també tenim una sociedad de
Lloros, que es seu humor sa converteix en
perjudicá el prohisma.

Es día de sa revetla d'es poble aprofitant
un moment que s'apagá s'electricidad, na fer-
rtu una de ses seues. No se cert es qué, però
estant el cel ben estrellat, vatj sentí un roy,
ma pos sa má á n'es vestit, heu ensúm y alló
era pitjó que un sobrant de béc.

Me vatj indigná de rabi
encalsant es polissó
que vá entrá á dins «*Can Lladó*»
que es ahont tenen gabi.

* *

Baix d'es títol «Pescada», escriu en
P. S. M. Q. J. V.

Cuant tir sa caña á la má
vatj quedá tot asustat.
¿Era un mújol que enganxat
s'esca hem volia robá?
Vatj aprová d'estira
y amb tiróns y mes tiróns
ja posava massions
y es salabra aparayava,
cuant vatj veure que pujava
es ferros veis d'uns fogons.

NOTA. Per accés d'original, han quedat un ca-
ramullarro d'estellicóns, que aniran la setmana qui
vé.

En *Sebastiá Ferrá*, que venga á canostrá per
firmá y l'hey publicarém.

Couplets de "FOCH Y FUM"

Es Polvos de na Margalida

(Música de «La Cucaracha» (1))

Conech na Margalida
que vá amb sos polvos loca y perduda
y es tan etxerovida
que per dins Palma es molt coneguda.
Va á sa perfumeria
y essent com es bastant imprudent.
Sols perque li don polvos
fa s'amistat en so dependent.
Y ell per complaurerle, prest n'hi dona á volé.
N'hi dona, n'hi dona, n'hi dona
una capseta, Margalideta per sa careta
prest los durás.
Perdona, perdona, perdona
que cualca día futj s'alegría y sa tal mania
tu plorarás.
Si no creus amb jo pots segui s'escarada
peró tENCH po que hen quedis afartada.
Coneixement si no has caiguda may
ja que basta un moment
per tudarté es *citis* fent un ensay.

¡Si!
¡Ay Margalida! ¡Ay Margalida!
Deixa aná aquest dependent.
Passa de mida, passa de mida
seguí tal empolvament.
¡Si!

ES MASCLE ROS

(1) Segóns la tocan p'es cadafals.)

Couplet per la setmana qui vé: «RETJIMENT
DE FAMELLES» (Música de «¡A las Armas!»
«*Modistilla Militar*».)

— Vist y versificat per «Es Mascle Rós.»

— 98 —

y contem tot lo que heyá.
Llor.—Si no mos deixen saítá
y ademés sa gent s'estiba
que no et deixa veure res
apesá que atraca enfora
y com está lluny sa vora
molt poch interesant és.
Sols sé que allá ses famelles
son com aquí, foradades
duguent ses seyes marcades
mes amunt que ses pipelles,
ets homos vius no son morts,
es beneits son molt llamugas,
ses saupes no son llamugas
y es fluixos no son molt forts.
Fran.—Tot son cuestas foradades
que ní entren ní surten bé.
Llor.—¿ldó jo que te diré?
Fran.—Ses industries reforsades
que heyá á n' aquesta ciudad.
Llor.—Es una Isla.
Fran.—M'es igual.
Llor.—Com Mallorca.

— 99 —

Fran. — ¡Ves que tal!
¿Y no n'estás enterat?
Ala dígues: ¿Y la Seu
es tan gran com sa d'aquí?
Llor.—Francina, no t'ho poch dí,
no l'he vista.
Fran. ¡Ves jueu!
¿Y á n'es Born que heyá lleones?
Llor.—Son dídes de Santañí
Fran. No ta parl d'es Born d'aquí.
Llor.—No hu sé.
Fran. —Jens de gust ma dones,
Llor.—Que se jo y no vatj botá.
Tantsols tres hores hey pára
y totduna sa sepára.....
Fran.—No hey importa mossegá.
Llor.—¿No veus que hem tens empipat?
Fran.—Si segueixes es camí,
no et tornaré interrumpí
perque et vetj incomodat.
Llor.—A les onse y mitja surt
deixant *Tenerife* enrrera.
Fran.—¿A les onse y mitje? Espera

FOCH COLGAT

ENDEVINAYA

Un pam de llargari té,
un poch menos ó un poch més,
va calent cuant fa s' accés
y es cap de baix mal sol fé
si l' arramben á un pané
ó á foguera ó á fogués.

SEMBLANSES

1.ª ¿En que s'assemblen un porch amb
un cacahuero?
2.ª ¿Y un cacahuero amb *Can Alzamora*?
3.ª ¿Y *Can Alzamora* amb un homo que
du bragué?

PREGUNTES

1.ª ¿Perque es que «Correo de Mallorca»
y «La Última Hora» no volen anunciá ses
pelicules d'es *Cine d'es Moll*?
2.ª ¿Que es lo que fan ses atlotes joves
en s'estiu?

(Ses solucions, disapta qui vé)

Solucions d'es número passat

Endevinaya: Una Tortuga.
Semblanses: 1.ª Amb que tenen uis y no
hey veuen. 2.ª Amb que tenen pell. 3.ª Amb
que son mes llargs que amples.
Preguntes: 1.ª Mansballetes, cridaren,
obriren ets uys y rigueren. 2.ª Un que te ses
galtes inflades.

Imp. de A. Rotger—San Pedro Nolasco 7